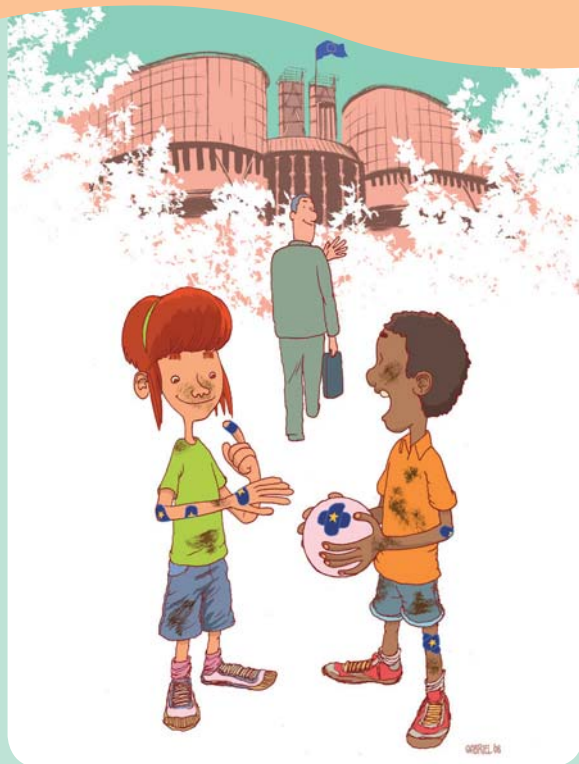

Надвор од книгите!

*Насоки за парламентите на европските држави
за правна реформа за отстранување на
физичкото казнување на децата*

COUNCIL OF EUROPE CONSEIL DE L'EUROPE

Надвор од книгите!

Насоки за европските парламенти
за правна реформа за укинување на
физичкото казнување на децата

Градење на Европа за и со децата
www.coe.int/children

Овој текст е скратена и адаптирана верзија на Забрана на физичкото казнување на децата – Водич кон правна реформа, подготвен од Глобалната иницијатива за забрана на секаков вид физичко казнување на децата.

Оригиналниот текст може да се најде на
www.endcorporalpunishment.org

Француско издание

Pour en finir avec les châtiments corporels

Насловна страна и дизајн: Оддел за подготовка на
документи и публикации
Совет на Европа
Илустрации од Габриел Пагонис/© Совет на Европа

/© Совет на Европа, мај 2008 година
Печатена во Франција

Содржина

Вовед	5
Прв дел: Законодавни мерки за забрана на физичкото казнување	9
Значењето на националното законодавство	9
Законот за кривичен напад – потребата од јасна порака	10
Надвор од книгите – ослободување од правните заштити на физичкото казнување	12
Втор дел: Создавање на законодавна реформа која функционира - други важни мерки	19
Реформа која функционира во семејството	20
Реформа која функционира надвор од домот	22
Подигање на свеста за законот и правото на децата за заштита	23
Промовирање на позитивното воспитување и ненасилно дисциплинирање на децата	23
Мониторинг	24
Научете повеќе	28
Публикации	31

Децата не се мини-човечки суштества со
мини-човекови права.

Вовед

Како и во случајот кога Советот на Европа водеше систематска кампања за укинување на смртната казна во Европа, сега се обидува да ја реализира својата визија за континент без физичко казнување. Удирањето на луѓе е погрешно – а и децата се луѓе.

Децата имаат исто право како и возрасните на почитување на нивното човечко достоинство и физички интегритет и за еднаква заштита според законот. 47-те земји-членки на Советот на Европа имаат директни обврски во однос на човековите права, во согласност со меѓународните и регионалните инструменти за човекови права, за реформирање на нивното законодавство и превземање на едукативни и други мерки за забрана и елиминирање на секаков вид физичко казнување на децата, вклучително и во семејниот дом.

Парламентите низ цела Европа треба да одиграат суштествена улога во отстранувањето на физичкото казнување. Парламентите мораат да ги усвојат неопходните законски реформи; парламентите исто така ги надгледуваат владините активности и одлучуваат за издвојувањето на финансиските средства. А пратениците, како водачи на нацијата и заедницата, можат да ја подигнат свеста и да ги промовираат промените на долгорочното традиционално прифаќање на насилното дисциплинирање на децата.

Парламентарното собрание на Советот на Европа ги сплотува претставниците на парламентите на 47 земји-членки. Имајќи го предвид успехот на Советот на Европа во укинувањето на смртната казна, Парламентарното Собрание ја повикува Организацијата да работи на истиот

начин за забрана на физичкото казнување. Во 2004 година, Парламентарното Собрание усвои препорака повикувајќи ја Европа да стане 'зона во која ќе биде забрането физичкото казнување' на децата:

Парламентарното Собрание смета дека секој вид на физичко казнување на децата ги прекршува нивните фундаментални права на човечко достоинство и физички интегритет. Фактот дека таквото физичко казнување е сеуште законско во одредени земји членки го повредува нивното подеднакво фундаментално право на истата законска заштита која ја имаат возрасните. Удирањето на човечко суштество е забрането во европското општество, а децата се човечки суштества. Општественото и правното прифаќање на физичкото казнување на децата мора да престане. (Препорака 1666 (2004) за сеевропска забрана на физичкото казнување)

Целта на овој Прирачник е да ги запознае пратениците и оние кои работат со и за нив со правните и други мерки кои се потребни да се постигне забрана и отстранување на секаков вид физичко казнување на децата.

Човековите права не завршуваат на прагот
од вашиот дом.

Удирањето на возрасни се нарекува напад.
Удирањето на животни се нарекува суровост.
Удирањето деца се вика „за нивно добро”.

Прв дел

Законодавни мерки за забрана на физичкото казнување

Значењето на националното законодавство

Ефикасната забрана на физичкото казнување на децата значи дека казнувањето е експлицитно забрането со законите кои се однесуваат на заштита на децата и дека тие важат за сите деца секаде – во домот, во училиштата, во казнениот систем и во системите за алтернативна грижа – и секаде каде децата се грижуваат.

Некои луѓе и влади веруваат дека е доволно едноставно да се советуваат родителите да не користат физичко казнување. Ова е исто толку апсурдно колку и идејата за „советување“ на мажите да не ги тепаат своите жени или негувачите да не ги тепаат постарите луѓе. Целосната заштита на децата мора да биде запишана во законот. Доколку тоа не се случи, ќе опстои идејата дека е прифатливо да се повредат човечкото достоинство и физичкиот интегритет на детето, дека тоа е нормално или дури – како што некои луѓе сеуште сугерираат – е во „најдобар интерес“ на децата, продолжувајќи го на тој начин статусот на децата како објекти или сопственост на нивните родители.

Националното законодавство мора да се промени за да се оствари целосна забрана на физичкото казнување. Фактот дека некои национални судови од повисока инстанца утврдиле дека секој вид физичко казнување од страна на родителите или други лица е неуставно или не е во согласност со обврските на државите во однос на меѓународните или регионалните конвенции не гарантира

забрана. Додека не се оствари забрана во националните законодавства, овие одлуки може да бидат предизвикани или дури и укинати од подоцнежни одлуки.

Законот за кривичен напад – потребата од јасна порака

Сите држави имаат закони според кои нападот е кривично дело. Логично, бидејќи и децата се луѓе законите треба да се применуваат за возрасните и за децата. Но, тоа не е така. Законите кои го санкционираат нападот не секогаш ги заштитуваат децата од насилство бидејќи државите во кои би било незамисливо да се компромитира заштитата на другите ранливи групи, како жените или старите лица, не ги применуваат целосно законите кои го санкционираат нападот во однос на децата.

Во некои држави, исклучоците во однос на нападот се регулирани со закон, дозволувајќи им на родителите и оние кои постапуваат во нивно име, да користат „разумно дисциплинирање“, „законско коригирање“ и други слични примери на напад кои се сфаќаат како дисциплина, на тој начин ускратувајќи им подеднаква заштитата на децата во согласност со законите. (Види поле 1).

Во други држави, посебно оние кои имаат систем на обичајно право, правото на „разумно“ физичко казнување не е регулирано со законите, но е утврдено со судската практика. Судовите пресудиле дека обвинетите за напад на дете не се виновни бидејќи некои видови на казнување можат да се сметаат за „разумни“ во воспитувањето на децата. Се остава на судовите да одлучат што е разумно а што не е, испраќајќи една конфузна порака за удирањето и нападот над децата, и потврдувајќи дека одредено ниво на насилство е прифатливо во име на нивното дисциплинирање.

Во трети држави, законот е потполно нем: исклучоците на нападите не се ниту регулирани со закон, ниту утврдени

со судската пракса. Но правото на родителите и оние со родителско овластување на физичко казнување е „претпоставено“ право, цврсто вкоренето во неговото традиционално толерирање.

Поле 1 -

Правни заштити на физичкото казнување

Следните примери на правни заштити се преземени од законодавството на различни области. Правната реформа за забрана на физичкото казнување мора да вклучи отстранување на овие или сличните одредби од законите.

- Одредбите од овој Закон нема да значат одземање или да го повредат правото на секој родител, наставник или друго лице со законска контрола или задолжено за дете на казнување на детото.
- Родителите се овластени да ги опоменуваат и соодветно и умерено да ги коригираат своите деца.
- Законот ги дозволува видовите на дисциплинирање на децата од страна на нивните родители и наставници како што се санкционирање според генералните обичаи.
- Родителите имаат право да го дисциплинираат своето дете колку што тоа е неопходно за формирање на неговиот добар карактер, и така од него можат да бараат послушност во однос на правичните и разумни правила, предлози и предупредувања.

Надвор од книгите – ослободување од правните заштити за физичкото казнување

Прво државите мораат да го разгледаат целото законодавство, примарно и секундарно, сите закони од обичајното или религиозното право кои се применуваат, како и судската практика (судските одлуки) и да ги идентификуваат оние кои можат да влијаат врз заштитата на децата од физичко казнување и друго сурово или деградирачко казнување.

Забраната бара отстранување на сите правни заштити или оправдувања за физичкото казнување во обичајното право, судската практика и во законодавството. Мора да се отстранат и законските одредби кои го одобруваат или регулираат физичкото казнување во законите од областа на образованието или во законодавството кое се однесува на системот на згрижување на децата или казнениот систем.

Експлицитна забрана е воведена во законодавството онаму каде што укинувањето на заштитата на физичко казнување е проследено со воведување на изјава која јасно укажува дека нападот повеќе не смее да биде оправдан како казнување или корекција.

Како да се постапи?

1. Во државите каде физичкото казнување на децата од страна на родител или законски овластено лице е експлицитно дозволено со изјави како следната:

Оправдано е користењето на сила на секој родител на дете и секое лице кое делува во име на родителот со цел да се поправи детето, доколку силата која се користи е разумна во однос на условите...

заштитата на физичкото казнување може да се укине и да се постигне забрана со закон кој вели:

Целта на овој Закон е да се замени претходниот Закон со цел да се обезбеди дека децата живеат во безбедна и сигурна средина во која нема насилство укинувајќи ја употребата на сила од страна на родителите со цел детето да се дисциплинира.
Делот X се укинува.

Во државите каде постои право на родителите да применуваат „разумно дисциплинирање“ или слична одредба во повеќе од еден закон, значајно е да се променат сите релевантни закони и да се укинат сите споменувања на ова право.

2. Во државите каде постои систем на обичајно право, каде не постои пишан закон кој им дава на родителите право на физичко казнување, но судовите дозволиле возрасните обвинети за суровост или напад да го бараат „правото“ на „разумно“ дисциплинирање, и каде судската практика развила оправдување на одредено ниво на насилство над децата, оваа заштита во обичајното право може да се отстрани во законодавството со воведување на следната изјава:

Напад врз дете не може да се оправда во ни една постапка со оправдување дека тоа е разумно казнување.

3. Во државите во кои законот не предвидува никакви одредби за ова прашање и не постои обичајно право или законодавно признавање на „правото на разумно казнување” но постои традиционално прифаќање на физичкото казнување, неговата забрана може да се постигне само преку воведување на експлицитна изјава. Мора да се утврди дека законската забрана се однесува на физичкото казнување во семејството, училиштата, казнениот систем за деца и на законите и правилата со кои се регулирани сите алтернативни установи за грижа на деца, вклучувајќи ги институциите, домовите за деца без родители и дневните центри. (Види поле 2)

Единствениот начин да се обезбеди јасна, категорична забрана на секој вид физичко казнување е да се користи јасен, бескомпромисен јазик во законот – и да се повторува, во корист на сите оние кои живеат или кои работат со или за децата, вклучувајќи ги во законот сите сфери на животот на детето, во семејното право, правото од областа на образованието, вработувањето и т.н. Не постои реална потреба од воведување санкции за повредата на забраната. Тоа е затоа што, како што веќе беше споменато, откако ќе бидат отстранети сите заштити и овластувања за напад врз децата, кривичната одредба за напад ќе се однесува подеднакво на казнивите напади врз децата во текот на нивното „дисциплинирање”. Така, доколку е неопходно да се подигне обвинение, тоа може да се направи според кривичниот закон за напад.

Многу држави имаат и сеопфатна заштита на децата или вовеле закони за заштита на детските права, кои треба да вклучат одредба која го утврдува правото на децата на заштита од секаков вид на насилство, вклучувајќи го физичкото казнување во сите сфери, вклучувајќи го и семејството.

Поле 2

Извадоци од законодавството и нацрт законите за експлицитна забрана

- Кон децата треба да се постапува со почит за нивната личност и индивидуалност и не смеат да бидат подложени на физичко казнување или било каков друг вид на понижувачки третман.

- Дисциплински мерки во однос на детето можат да се превземат само во согласност со дигнитетот на детето и во ниеден случај не е дозволено физичкото казнување или казнување кое се однесува на физичкиот и менталниот развој на детето или кое може да влијае на емотивниот статус на детето.

- Забрането е физичкото казнување од било кој вид или повреда на правата на детето што може да резултира со загрозување на животот на детето, физичкиот, менталниот, духовниот, моралниот и општествениот развој, телесниот интегритет и физичкото и ментално здравје на детето, во семејството или во било која институција која обезбедува заштита, грижа и образование за децата.

- Ниту една одредба нема да се сфати како давање право на родителот, наставникот или друго лице кое има законска контрола или се грижи за дете да го удри детето или да примени сила на друг начин кон него или неа со цел дисциплинирање или казнување.

Сè почесто, државите имаат конкретни закони за „домашното“ или „семејно“ насилство. И тие закони треба да вклучат одредба која ќе ја одразува забраната на секој вид физичко казнување.

Како што беше забележано погоре, и откако сите заштити и овластувања за физичко казнување ќе бидат отстранети, упатно е да се воведат експлицитна забрана во соодветните закони.

Исто така е значајно да се признае дека забраната треба да се однесува на физичкото казнување и сите други видови на сурово или понижувачко казнување. Како што вели Комитетот за заштита на правата на детето:

... физичкото казнување е несомнено деградирачко. Покрај него, постојат други форми на казнување кое не е физичко, кои се исто така сурови и понижувачки и на тој начин не се во согласност со Конвенцијата (за правата на детето). На пример, тие вклучуваат казнување кое го омаловажува, понижува, деградира, му се заканува, го плаши и исмејува детето.

Примена на сила за да се заштити детето

Родителите или згрижувачите често мораат да применат одреден степен на физичка сила да ги заштитат децата од опасност или да ги спречат децата. Возрасните треба да ја знаат разликата помеѓу казнен напад и акт за заштита на детето. Некои земји заклучиле дека родителите се посигурни ако знаат дека забраната на секако физичко казнување дозволува примена на разумна сила која се користи за заштита. Следат два примера како тоа да се искаже во законот.

Нападот на дете не е незаконски доколку тој акт се сведува на примена на разумна сила со цел:

- а. Да се отстрани непосредна опасност по детето или друго лице;
- б. Да се отстрани непосредна опасност по имотот; или
- в. Да се спречи вршењето на кривично дело, или акт кој би претставувал кривично дело доколку детето ја наполнило потребната возраст за кривична одговорност.

Ослободување од јазичните нејаснотии

Јазичните нејаснотии можат да ја загрозат забраната. Јазикот на оваа реформа мора да биде експлицитен, недвосмислен и да не остави место за забуна. Забраната на физичкото казнување се однесува на сите форми, од најблагата до очигледно најнасилната форма и на сите појави од привремените до повторувачките форми на насилство. Доколку одредбата не се однесува недвосмислено на „физичкото казнување и друг вид на понижувачки и деградирачки третман” – наместо да ги забрани „сите форми на насилство” – таа остава простор за сомневање за тоа дали „едно слабо шлапнување” би се сметало за незаконско.

Ова може да биде случај дури иако интенцијата на парламентите е да се забранат сите форми на физичко казнување. Конечно, судовите имаат задача да го утврдат значењето на пишаните закони: изразените намери на парламентите при донесувањето на тие закони играат клучна улога во нивната интерпретација, но не се единствениот фактор кој ќе се земе во предвид.

Во последниве години, некои судови од повисока инстанца ги исклучија помалку сериозните форми на физичко казнување од „сите форми на насилство“ во нивната интерпретација на законот. Ова покажува колку е длабоко вкоренето традиционалното прифаќање на казнувачкото насилство над децата во нашите општества.

Здраво! Можете ли да ми кажете што е разумно дисциплинирање?

Втор дел

Создавање на законодавна реформа која функционира - други важни мерки

По постигнувањето на целосна забрана во законодавството, законите мораат да се спроведуваат. Не смее да се заборава на три работи:

- Секој одговор на законот мора да биде во најдобар интерес на детето и неговиот/нејзиниот семеен живот.
- Првата цел на добриот закон е да не се казнува криминалот, туку да се спречи преку едукација.
- Ништо не смее да ја намали основната порака на законот— дека е незаконски да се удри дете како што е незаконски да се удри било кој, и дека законот кој го санкционира нападот ќе се применува кога е потребно да се заштитат децата.

Владите мораат да обезбедат низа соодветни одговори и стратешки мерки да го поддржат законот, земајќи ги в предвид семејствата, службите кои обезбедуваат услуги за децата и организациите за заштита, вклучувајќи ги наставниците, социјалните работници, здравствените работници, полицијата, обвинителството, судовите и пошироката јавност.

Широката јавност, како и професионалците мораат да бидат свесни дека физичкото казнување сега е незаконско и мораат да го сфатат размислувањето на законодавецот ако сакаме ставовите да еволуираат врз една позитивна и конструктивна основа. Реформата на законите не може да биде успешна ако тоа не се сфати и доколку размислувањата не се променат. Тоа бара не само

советување за професионалците и семејствата, туку одржливо подигнување на свеста на сите нивоа – семејство, професионални организации и генерална публика – за лошите последици на физичкото казнување, потребите од ненасилно воспитување и за човековите права на децата генерално. Државата мора истовремено да предлага одржливи алтернативи на дисциплинирањето на децата без насилство, преку професионална обука и пред сè со едукативни програми за поддршка на родителите.

Реформа која функционира во семејството

- Забраната на физичкото казнување нема за цел ставање на родителите во затвор. Обвинување на родителите за секој случај на физичко казнување би го прекинало семејниот живот и односите во семејството и би го загрозило најдобриот интерес на децата. Законот не се занимава со тривијални повреди, и помалку сериозните напади на возрасни како и на деца ретко одат пред суд.
- Агенциите за заштита на децата треба да бидат обучени како да ги информираат родителите, во случај на интервенција, за опасноста, негативните ефекти и незаконитоста на физичкото казнување. Нивното интервенирање треба да се фокусира на обезбедување на конструктивна поддршка на семејството – на родителите и децата – информирајќи ги семејствата за позитивното, ненасилно воспитување.
- Обвинителството е последниот чекор и треба да се употреби кога интервенциите за поддршка не успеале и децата имаат потреба од заштита од сериозна повреда. Кога тоа ќе се случи, мора да биде јасно дека ќе се спроведе законот. Телата на обвинителството кои работат

Криминализацијата на физичкото казнување на децата не значи затворање на родителите.

на прашања поврзани со децата имаат потреба од насоки кои ги утврдуваат условите и постапките за подигнување обвинение и други формални интервенции доколку тие станат неопходни.

- Државните служби за борба против домашното насилство мораат да се прошират да ги вклучат физичкото и другите понижувачки форми на казнување на децата. Тоа често е испуштено од дефиницијата на домашно/семејно насилство, поради легалноста и

толеранцијата на физичкото казнување на децата. Сите национални и локални стратегии за борба против семејното насилство треба да ја вклучат и заштитата на децата од физичко казнување.

Реформа која функционира надвор од домот

- Сите институции кои обезбедуваат услуги и кои работат со децата надвор од домот – училиштето, институциите каде лица се лишени од слобода, центрите за грижа, религиозните организации, сите приватни и државни тела кои работат на прашања кои ги засегнуваат децата и т.н. – треба да се обврзат дека нема да прибегнат кон физичко казнување или други сурови или деградирачки форми на казнување како услов при вработување. Ова треба да се интегрира во нивниот кодекс на однесување. Треба да се обезбеди советување во однос на примената на сила за заштита на детето (види стр. 17).
- Формалното предупредување, суспендирање и конечно отпуштање треба да се користат како предупредување.
- Доколу законот за кривично дело напад дава подеднаква заштита за децата, може да се употреби за подигнување обвинение против обезбедувачите на услуги за децата кои физичко ги казнуваат децата.
- Сите тела кои обезбедуваат услуги за децата, вклучително и агенциите за заштита на децата кои интервенираат во домот треба да воспостават кодекс на однесување за персоналот кој ќе ја поддржи забраната на секој вид физичко казнување на децата.

Подигање на свеста за законот и правото на децата за заштита

- Јавноста, професионалците кои работат со деца и самите деца мораат да знаат кога ќе биде постигната забраната за физичко казнување.
- Информациите за реформата треба да се достапни секаде каде има деца – во центрите за здравствена заштита, пред-училишни центри, училишта, библиотеки, младински центри и т.н.
- Подигнувањето на свеста не треба да биде еднократно, туку одржливо подолг период.
- Сите членови на општеството треба да бидат свесни за законот, како тој ќе се спроведува и за детските права воопшто.

Промовирање на позитивно воспитување и ненасилно дисциплинирање на децата

Владите и нивните партнери треба активно да промовираат:

- Позитивен, ненасилен и партиципативен пристап кон дисциплината;
- Информирање за негативните ефекти на физичкото казнување, формално и неформално во контактите помеѓу семејствата и институциите кои се грижат за децата, вклучително пред-натални и пост-натални здравствени институции, пред-школските центри, училиштата и библиотеките и преку обезбедување на социјални служби за заедниците;

- Вклучување на техники за позитивно дисциплинирање во обуката за наставниците и обуката за вработените во институциите, на почетокот и во текот на нивната работа;
- Учество на децата во горенаведените активности каде тоа е соодветно, и земање во предвид на нивните ставови.

Позитивно воспитување исто значи постигнување рамнотежа меѓу семејниот и професионалниот живот.

Мониторинг

- Треба да се воведо независен мониторинг во сите области како на пр. во образованието, воспитните установи, правосудството и на работното место. Инспекторите треба рутински да разговараат со децата на насамо само и да ги поттикнат да ги споделат сите грижи.
- Истовремено, треба да се воспостават процедури за доставување жалби кои ќе одговараат на сензибилитетот

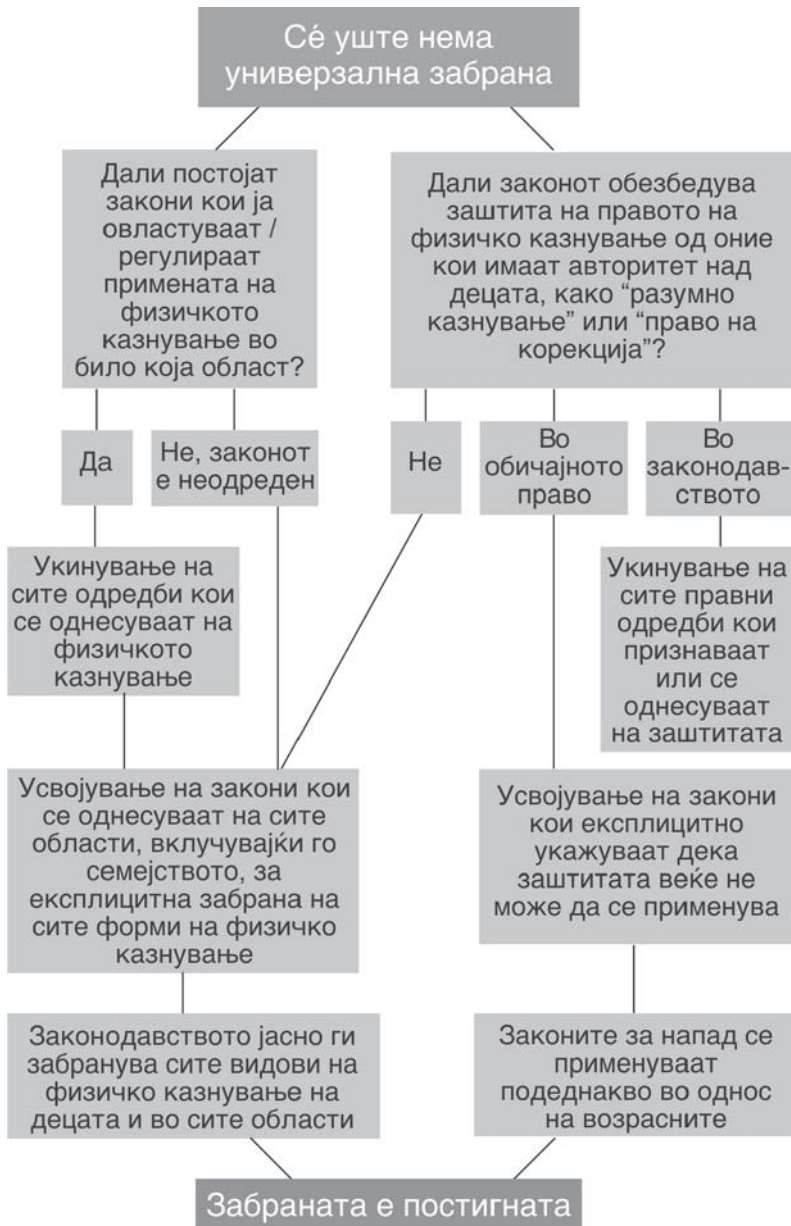
на децата и ќе бидат достапни, како и мерки за заштита на оние деца кои ќе пријават насилство поради одмазда.

- Треба да се соберат искуствата на децата во семејниот дом. Другите извори на информации може да вклучат и анализа на корисноста на институциите за поддршка и статистика во однос на пријавувањето на насилство врз децата.

Поле 3

Главни мерки за поддршка на законодавната реформа

- Подигање свест за законот и правото на децата на заштита
- Промовирање на позитивни, ненасилни односи меѓу возрасните и децата
- Интегрирање на забраната во професионалните кодекси на однесување и услови за работа
- Воведување на стратегии за елиминирање на физичкото казнување во стратегиите за спречување на домашното насилство
- Мониторинг и евалуација на искуствата на децата во однос на физичкото казнување и ефикасноста на забраната.

Европа расте со детските права.

Научете повеќе

Од Советот на Европа

Забрана на физичкото казнување на децата – Прашања и одговори, Публикација на Совет на Европа, Стразбур, 2007

„Градење на Европа за и со децата”

Интернет страница <<http://www.coe.int/children>> за повеќе информации за иницијативата на европско ниво против физичкото казнување на децата

Препорака на Комитетот на министри Rec(2006)19 за политиките за поддршка на позитивното воспитување

Елиминирање на физичкото казнување – императив за човековите права за европските деца, Публикација на Совет на Европа, Стразбур 2007

Воспитување на децата во современата Европа – Позитивен пристап, Публикација на Совет на Европа, Стразбур, 2007

Препорака на Парламентарното Собрание 1666 (2004) за забрана на физичкото казнување на европско ниво

Од Обединетите Нации

Комитет за правата на детето, Генерален коментар бр. 8 за правата на детето на заштита од физичко казнување и друго сурово и деградирачко казнување

Елиминирање на насилството против децата – Прирачник за пратеници, бр. 13, Меѓу-парламентарна

унија и УНИЦЕФ, 2007;
<http://www.ipu.org/english/pblctns.htm>

Пињеро, Пауло Серхио, *Глобален извештај за насилството над децата*, Студија на Генералниот секретар на Обединетите Нации за насилството над децата, Женева, 2006 г.

Конвенција на Обединетите Нации за правата на детето

Заштитата на децата бара стратешки пристап.

Други

Глобална иницијатива за забрана на секаков вид физичко казнување на децата:

<http://www.endcorporalpunishment.org>. Детални

информации за сите аспекти од забраната на физичкото казнување се достапни на оваа Интернет страница.

Публикации

Градење на Европа за и со децата

Укинување на физичкото казнување – императив за човековите права за европските деца (2007)
ISBN 978-92-871-6182-6 (ново издание)

Забрана на физичкото казнување на децата – Прашања и одговори, (2007)
ISBN 978-92-871-6310-3

Воспитување на децата во современата Европа – Позитивен пристап (2007)
ISBN 978-92-871-6135-2

Извадоци (Конференција во Монако) 2007

Прирачник за користење на Интернет (2006)
ISBN 978-92-871-5939-7 / Достапно и на руски јазик

Намалување на насилството во училиштата – Како да се направи разлика (2006)
ISBN 978-92-871-5870-3 / Достапно и на руски јазик

Во 2008 ќе бидат подготвени публикациите за „пристапот на децата кон меѓународната правда” и „Прирачник за обука на Советот на Европа“ за намалување на насилството во училиштата.

Програмата на Советот на Европа „Градење на Европа за и со децата” беше подготвена со цел да го промовира и обезбеди почитувањето на правата на детето во Европа и да ги заштити децата од сите форми на насилство. Прочитајте повеќе на <http://www.coe.int/children>.

Насловите по ISBN можат да се нарачаат од Совет на Европа,

<http://coe.int>

За сите други прашања, контактирајте: children@coe.int

Надвор од книгите!

Насоки за европските парламенти за правна реформа за отстранување на физичкото казнување на децата

Удирањето луѓе е незаконско кај секоја нација во Европа. И децата се луѓе исто така, сепак во две третини од земјите членки на Советот на Европа, кривичните закони кои го санкционираат нападот и кои ги заштитуваат возрасните од насилство не ги заштитуваат и децата. Секојдневно децата се удираат во името на „едукативната“ дисциплина и „разумното дисциплинирање“.

Надвор од книгите! Има за цел да ги информира пратениците и другите законодавци за правните и другите мерки на поддршка кои се потребни за да се обезбеди ефикасна забрана на секој вид физичко казнување на децата.

Првиот дел обезбедува насоки за анализирање и подобрување на националното законодавство. Тоа може да вклучува отстранување на правните заштити кои овозможуваат физичкото казнување да помине неказнето. Или пак може да подразбира додавање на експлицитни одредби во актите за заштита на децата, законите за семејство и граѓанска постапка и т.н. јасно наведувајќи дека ниту родителите ниту пак другите возрасни имаат право да применат физичко казнување и други форми на понижувачки третман врз децата. Вториот дел се фокусира врз разбирањето и имплементацијата. Откако ќе се постигне целосна забрана во законот, владите мораат да ја подигнат свеста на сите нивоа за човековите права на детето и да спроведат стратешки мерки за поддршка на забраната, кои се однесуваат како на семејствата, така и на сите оние кои работат со децата.

www.coe.int/children